

θα σωθούν;

“Αν εμφανιστεί ο Κύριος, πρόθυμος να ικανοποιήσει μια επιθυμία σου, εσύ τι θα Του ζητούσες;”

Ο π. Γαβριήλ δεν ξεχώριζε ποτέ κανέναν. Τους αγαπούσε όλους και πάντα ήταν έτοιμος να δώσει και τη ζωή του για τον καθένα. Δεν έτρωγε ούτε έπινε νερό όση ώρα συνομιλούσε με κάποιον που είχε προστρέξει σε εκείνον ζητώντας τη βοήθεια του.

— Έστω και μόνο έναν άνθρωπο να μισείς, τότε είσαι μακριά από τη Βασιλεία των Ουρανών. Να τους αγαπάτε όλους για να την κερδίσετε. Η αγάπη είναι μητέρα όλων των αρετών, μας έλεγε συχνά.

Είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς την ανεξάντλητη καλοσύνη και χάρη του π. Γαβριήλ:

— Μακάρι όλοι να αξιωθούν της σωτηρίας και να μη κριθούν άξιοι τιμωρίας, παρακαλούσε με δάκρυα τον Δημιουργό.

— Πάτερ, όλοι θα σωθούν;

— Όχι, παιδί μου. Ούτε ο Κύριος θα σε ελεήσει ούτε εγώ, αν εσύ δεν θέλεις να ελεηθείς. Όποιος φροντίζει για τη σωτηρία της ψυχής του θα μπορεί να βοηθάει με λόγια και με έργα τον άλλον.

Όταν η μ. Παρασκευή τον έβαζε στο κρεβάτι, της έδειχνε μια γωνία και της έλεγε:

— Να, εκεί στέκεται ο χάρος μου και με περιμένει. Όταν ο άνθρωπος πεθαίνει, πού είναι το κακό; Ο θάνατος είναι στα χέρια του Θεού.

— Ποιοι θα σωθούν; ρώτησε κάποιος διάκος.

— «Και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου. Ό δέ ύπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται». Ιδού ο Θεός! Ισχυρός και μέγας, για τον Οποίο δεν γνωρίζουμε ούτε την αρχή ούτε το τέλος Του. Η σοφία Του είναι ανεξερεύνητη και η καλοσύνη Του κρυφή. Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Ο Κάιν πάντα σκοτώνει τον Άβελ και ο δρόμος του τελευταίου κατευθύνεται προς την ευλογημένη αιωνιότητα.

Ένας λαϊκός του είπε με θαυμασμό:

Τι τυχερός που είστε, π. Γαβριήλ! Στην εποχή σας ήταν αλλιώς, πιο ξεκάθαρα. Όμως τώρα οι καιροί άλλαξαν.

Τι λες, αδελφέ μου; Για θυμήσου τι γράφει το Ευαγγέλιο: Ο Κύριος δέχτηκε και εκείνους που εργάζονταν στον αμπελώνα Του από το πρωί αλλά κι εκείνους που ήρθαν την ενδέκατη ώρα, την τελευταία δηλαδή στιγμή, και μάλιστα τους έδωσε την ίδια αμοιβή. Κι εσύ μπορείς, αν το θέλεις, να τα πετύχεις όλα. Ο Κύριος θα σε ανταμείψει ανάλογα με τις πράξεις σου.

Ο π. Γαβριήλ συχνά αναφερόταν στο εξής χωρίο: «Γίνεσθε ούν φρόνιμοι ως οι όφεις και ακέραιοι ως αι περιστεραί». Και εξηγούσε:

— Αν σήμερα δεν συμπεριφέρεστε με σοφία και δεν είστε αγνοί και άδολοι, δεν θα σωθείτε.

— Αν εμφανιστεί ο Κύριος, πρόθυμος να ικανοποιήσει μια επιθυμία σου, εσύ τι θα Του ζητούσες;

— Να είναι όλοι άξιοι της Βασιλείας των Ουρανών, απάντησα. Εκείνη την ώρα ο άγιος βρισκόταν μπροστά στον Εσταυρωμένο.

Έσκυψε το κεφάλι, δείχνοντας με την κίνηση αυτή πως πιο μεγάλη ευχή δεν υπάρχει.

Γιατί τρώμε και πίνουμε; με ρώτησε.

Για να ζήσουμε, απάντησα.

— Τότε ποια διαφορά υπάρχει ανάμεσα σε μας και μια αγελάδα; Και αυτή πίνει και τρώει για να ζήσει. Πρέπει να τρώμε και να πίνουμε για τη Βασιλεία των Ουρανών.

— Όταν το ζευγάρι είναι πιστό και η γυναίκα πεθαίνει στη γέννα, τότε μπαίνει, χωρίς Κρίση, στη Βασιλεία των Ουρανών. Κι αν σκοτώσουν άδικα έναν πιστό νέο, ο Θεός δεν θα τον κρίνει, γιατί μπορεί, αν ζούσε εξήντα χρόνια, να γινόταν άγιος! Με το αίμα του καθαρίζεται.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ . Ο ΑΓΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ (1929-1995) Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr